

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

Forradalom van?! Mészárlás az Országháznál

Ahogy hallom, még mindig vitatkoznak azon, hogy ki lőtt, hogy ki volt a gyilkos, és honnan lőtt? En ott voltam, körülbelül tizenöt-húsz perc után készítettem a fényképeimet. Katonai, ballisztikus szakértők sokat következtethetnének a halott testek fekvéséből!

Budapesti napló:

1956. október 25

Mindnyájunkat, engem is megszállt egy tétova remény, egy optimista öröm. Megszabadulunk az oroszoktól, a magyarországi helytartóiktól, a magukat „kommunistának” nevező nomenklatúrától? Szabadok leszünk?

Minden olyan váratlanul jött, szinte hihetetlen. Senkit sem érek el telefonon. Meg kell nézni mi van a városban. Elindulok. A Lázár utcai lakásomból jövet a Szabadság téren az Amerikai Követség épülete előtt 100-150 tüntető, egyesek szeretnének bemenni. A Perczel utcában békésen állnak még a követségi alkalmazottak nagy amerikai autói.

Csinálok néhány felvételt, aztán megyek tovább a Vécsey utcán az Országház felé. A Kossuth tér felől nem hallani semmit, csend van. A Báthory utcán jön egy hosszú sor demonstráló a kiskörút felől, négyen-ötven egymás mellett nyugodtan beszélgető civil polgárok. Férfiak, nők. Én srégen jövök át az úttesten, látok egy orosz tankot, az ideglenes híd irányában áll, tőlem talán 150 méterre.

A járda szélétől, ahol a demonstrálók jönnek, talán másfél-két méterre vagyok, amikor hallom a lövéseket, a géppuskát, mindenki hirtelen megmozdul előttem, látom, hogy elesnek, ösztönösen már fordulok is el a járdától és futok a szemközti házak felé keresztül az úttesten, előttem egy nagy kapu, oda beugrok. Nagy kapualj, 6-8 méter után lépcsők. Látok egy férfit, aki már bent áll - nincs fegyver nála - szintén bemenekült. Én a bejárat másik oldalán állok. Nem beszélünk egymással, óvakodni kell, diktatúra van!

Allunk ebben a sötét nagy kapualjban. Nagy rémületemben a kaput nem húztam be teljesen, de nem merek oda menni becsukni, talán jön valaki és belém lö. Hirtelen beoson a kapu alá egy fiatalasszony is, kisgyerekekkel a karján. Egyikünk sem szól egy szót sem! Az a férfi ott, az is lehet, hogy egy párttag, csak nincs fegyvere. Ki tudja hova tartozik?

Kintről nem hallani semmit. Nem tudom hány percig tarthatott a lövöldözés. A fiatalasszony megy ki először. Én még várok, az agyam ugrál ide-oda. Ismeretlen, megdöbbentő lelkiállapotban vagyok. Úgy

néz ki, hogy nem kutatják végig fegyveresek a kapualjakat. Legjobb lesz innen kimenni, gyorsan elmenni - de még várok, várok.

Kilépek. Jaj, szemben fekszenek mozdulatlanul, meghaltak, nincs sebesült? Teljes, halálos csend van. A tér közepéről sem hallatszik semmi. Pár métert gyorsan a sarokig, aztán jobbra a Nádor utcába. Sehhol senki, üresek az utcák.

Hát hova mész? - gondolom - nem mehetsz el innen, ezt le kell fényképezni, ezt le kell fényképezni! - És ha lelőnek?

Lassan visszamegyek a sarokig. Előveszem a fényképezőgépet. Óvatosan balra nézek: a házsaroknál a tank áll, ugyanott, ahol az előbb - mozdulatlanul. Csinálok egy felvételt még a sarok mögül, messze vagyok, normál objektívvel közelebb kellene mennem, legalább az utca közepére, de hát ha az utca közepén állok, az lö le, aki akar!

Észreveszem, hogy a film végére értem, nem megy tovább. Filmet kell cserélni! Mindig akkor, amikor a legalkalmatlanabb... Visszamegyek a Nádor utcába, és remegő kezekkel új filmet teszek a gépembe. A nagy csend valahogy megnyugtat. Sehhol senki. Vissza a sarokhoz, megint tétovázok... Ne gatyázz! Ki kell menned az utca közepére, hogy balra a messzebb fekvőket is le tud fényképezni!

És kimegyek. Állok az út közepén, mint egy céltábla a lövöldében, félszemmél a tank felé nézve, szememhez emelem az Exaktmat, na most fog löni!

Nem lö. Éles - nem éles, csinálom a felvételeket, talán remegek is, a lélegzetemet is visszatartom, ha lőnek biztos eltalálnak, de még közelebb kéne menned, ott fent is fekszenek, nem, már nem bírom, óriási a félelmes feszültség bennem. Megfordulok, ne szaladj, ne szaladj, nyugodtan a sarokig, aztán gyorsan haza!

Már nem megyek át a Szabadság téren, hanem a Nádor utcán, aztán egy keresztutcán a Lázár utcába.

Micsoda borzalmas gyilkosság! Majdnem lelőttek engem is, nagy szerencsém volt! Micsoda rettenetes gyilkosság! Egy orvos is volt köztük, a táskájával. De hogy ez a gépfegyver milyen halk volt. Egy gépfegyver? Én csak egyet hallottam.

És most mi lesz, mi lesz tovább? Hát ez a forradalom? Felszabadulunk? Harcolni kell érte. Gyerünk, gyerünk, gyorsan haza, a filmet előhívni!

A Lázár utca üres, a házukban is teljes csend van. Kéne telefonálni valakivel, de nem tudok, mindig látom a halottakat magam előtt. Most is, állandóan. Az én szegény, pesti mártír halottaimat. Még ma sem tudom a nevüket!

Ezt az embertelen gyilkosságot, mészárlást számtalanszor átgondoltam. Micsoda borzalmas energiák élednek fel a hatalomért! Milyen kegyetlen eszközei vannak a leigázasnak. Tanultad, olvastad. Állandóan ölik egymást. Ez mindig így lesz? Nálunk pedig de szép lenne, ha az orosz elmenne, és vinné a helytartóit magával!

Hogy ki lőtt, és honnan? Szerintem, miután a géppuska olyan halk volt, valahonnan az épületekből vagy tetőkről lőttek, nem az orosz tank lőtt.

Ezt az is bizonyítja, hogy a felvonulók ugyan egy tömör, hosszú sorban jöttek, de a minisztérium előtti úttesten nem feküdt halott, a lövedékek szöge miatt csak a járdaszíjgelen.

Köszönet Kengyel Károly. © by Ferenc Andor Suba, Bio/H.

Havi „HUFImondat”:

„Ha tudtam volna előre, hogy egyes dolgok oly rövid ideig tartanak, megpróbáltam volna jobban megtartani őket emlékezetemben.” (ZK)

Olvasunk... és gondolkozunk:

„Ablaktól-ablakig”

56-os tiszteletadó műsor lesz a Hungáriában!

„Szerteszét a világon élnek magyarok. Magyarság azonban csak egy van, s a magyar nemzet -, amely e kulturális sorsközösségben létrejött - egységes, bár részei a világon sokfelé vannak.” (Ismeretlen)

**Egyik falu alszik, nincsen,
másik pedig amott sincsen,
szegény háznak kapujára,
belsejére s homlokára,
ráhajol a baja-búja,
kertjét már a halál túrja,
recseg-ropog kisajtója,
összeomlik istállója,
a gazdája sóhajtása,
fájdalmának hasonmása,
Isten, lelke bátoróra
reped, mint a száraz bőre,
ablaktól-ablakig,
pokoltól a mennyországig.**

Még nem egységes magyarság lakja a világot! Ezzel tisztában vagyok, pedig az emigráció árnyéka alól röntgenezem helyzetünket, a sok parányi bunkerunkat. Első tapasztalataim szüleim megfosztott magyarságából táplálkoztak, de serdülésemről elkerülhetetlenül magamhoz vettem az argentin kolónia akkoriban határozottan zűrzavaros összevisszaságát is. Felnőtt koromra viszont egy kétféle járó dilemma lett belőlem. Pihenés nélkül kérdezek, s válaszokat merészelek találni magamnak, de igen kevés elégít ki, még nem bukkantam rá szerepünk egyensúlyára.

Különböző ablakokból nézzük a valóságot, mi magyarok! Jelenleg kevés derülő ablakkal állok szemben, még kevesebbet sikerült kinyitnom. Mind-egyik az ablakok nehezítették meg a találkozást. Makacs zárok, lakatok, vasfüggönyök, rozsdás, elavult drótok néha még a levegőt sem engedik szabadon közlekedni. Sok félelemmel kell szembeállnom. Gyakran könnyel, szennyes elvvel, tudatlansággal. Lemondással. Európai merevséggel.

A falusi ablakok is óvatossággal nyíltak ki előttem. Kérdéseim zavarják a magyart. Pedig jogosan kérdezhettek, ha magyarnak neveltek, itt, Magyarországon kívül, Magyarországtól nagyon messze. Kényszerrel hallok, igazságtalanságról, útlevelel kérdéssről, kárpótlásról, ellenállásról, börtönről, szabadságról, túlélésről és anyanyelvem esetleges megmaradásáról.

Ablakokat nyitogatnék, virágos függönyösöket, és beengedném a friss, egészséges szellőt. Szélnek ereszténém a beszorult kínokat, a szomorúságot, a haszontalanságot.

A legtisztább forradalom óta hajszálnyival több mint egy fél évszázad telt el; gyakorlatilag az én egész életem. Valóban semmi sem változott. A magyar rettenet, a magyar túlél,

a magyar vitatkozik, a magyar hibákat keres. A magyar elkeseredik. Nem azért jöttem e világra, hogy elkeseredjek. Építő magyarnak bocsájtott e világra a sors!

Nyissunk ablakokat együtt! Rozsdától nyikorgókat és a vidám-újakat! Az emigrációban továbbfejlődő magyarságnak az rendeltetett, hogy az eddig átételt megeméssze, mintha valamikor azt a missziót kapta volna, hogy minden áron megóvja az igazit. Árvaságban, szabadságban! Ez olyan hatalmas erőt adhat, annyira gazdag eszközt nyomhat a kezünkbe, hogy ellenállni nem lehet!

Nyitogassuk a múlt tanulságos ablakát is! Engedjük be a robbanások porát, és takarítsuk el! A mi ablakunkon keresztül pedig önzönjön ki a meleg otthonunk vigasza! Próbáljuk hát megérteni, miért vagyunk itt, és nem ott! Fogjuk fel s fogadjuk el, hogy biztos van ok arra, hogy a mi itthonunkat nem fenyegette se bomba, sem ávó, sem félelem!

Ma, 56 ablakait kinyitva még mindig igazán honszerető magyar példát szívhatunk magunkba. Bátorságot tanulhatunk. Hálát adhatunk. Tervezhetünk.

Az 56-os ablakok nem olyanok, mint a mieink. Az én ablakom mindig tiszta volt, napsugaras. Mégis innen s ebből nézhatték apámék is a sorsukat. Sokszor behúzták a függönyt, hogy ne legyen lássák a reménytelenségüket.

Ma kinyitjuk a harcos utcákra néző ablakot, a menekülő felé nézőt. Átsétálunk az andai hídon is. Benézünk az akkoriban titokban elmondott gondolatokra. A felségesen lázadó magyarok isteni hangulatára.

Ez nem elszomorító! Ez tanulság! Még mindig (és meddig?) a közelmúlt! Nem arról esik a szó, hogy ne felejtünk. Mert ez már nem lehetséges. Viszont arról igen, hogy mit tehetünk tovább, hogy 56 érdemességét őrizzük meg!

Igy hát ne maradjon el a mai Magyarországon ablakait kinyitása, az elcsatoltságban még nem begyógyultaké sem! Takarítsuk tovább, ha a Jóisten megengedi ezt nekünk! Mert jó messze kerültünk. Elszigetelten, vágódásban élünk... tudatosan be-bekopogunk egy-egy hazai ablakon. A mieink tárva-nyitva... várunk. Állunk!

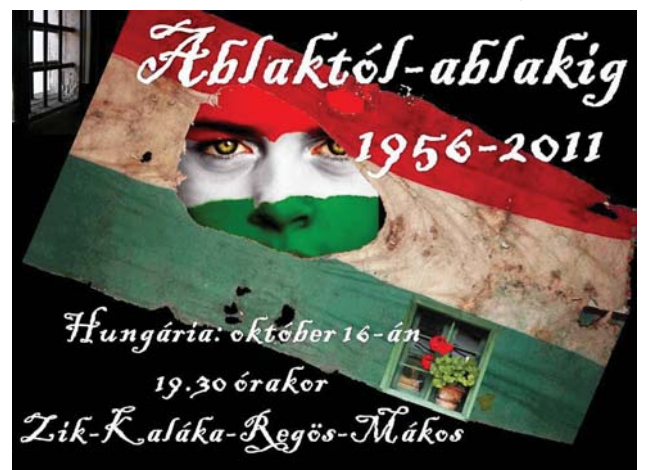
Zólyomi Kati

Az 1956-os magyar Forradalom és Szabadságharc 50. évfordulójára készült emlékmű az átkelesztett Ötvenhatosok terén (volt Felvonulási Tér)

„Én vagyok az, aki nem jó,
fellegajtó nyitogató,
nyitogatóm a felleget,
sírok alatta eleget.”

(erdélyi magyar népdalkincs)

2011-es CENA-SHOW

Augusztus 20-án, Szent István napján megtartottuk a hagyományos *Cena-show*-t, amit évente szervezünk a Hungáriában.

Az elején Kerekes Miki egy kis megemlékezést tartott az Augusztus 20-ról spanyol nyelven, hogy minden idegen vendégünkkel is ismertessük ezt a fontos dátumot, egyből csatlakozva a KMCSSZ által kezdeményezett és világszerte megtartott **Szolidaritás Tűz** gyűjtéséhez is.

Ez fontos, mert nemcsak nekünk, magyaroknak muszáj ezt megtenni, hanem ismertetnünk kell a nem magyarokkal is, hogy mit jelent számunkra ez a dátum. Miki szavai után minden asztalon egyszerre meggyújták a gyertyák, és ez megadta az estének a beindító hangulatot.

Előadásunkon részt vett mint vendégszereplő a **"Celtic Argentina"** ír csoport és a **Mekhitarista** örmény iskola diákjai. A Regösök is felléptünk, mégpedig egy pár újdonsággal.

Az előadás más, szép és változatos volt. Első alkalommal szólalt meg hivatalosan, közönség előtt, a **Mákos Zenekar**. Saját számokkal és élő zenével kísérte a lányok üveges táncát és a fiúk kalotaszegi legényes táncát. Mint meglepetés, **Zombory Michelle** gyönyörű hangjával és a zenekar kíséretével dunántúli népdalokat énekelt.

A közönség bizonyára élvezte, mert nagyon jó volt a visszhang! Habár kezdő ponton vagyunk az élő népzenevel, nagyon jól esett mindenki elismerése e szép indítvány iránt. Továbbra is készülünk újabb számokkal, hogy egyre gyakrabban megajándékozhatjuk élő zenével a mi magyar közösségünket!

Köszönetünket szeretnénk kifejezni az együttes nevében:

- Grabner Pistinek, aki bátran és segítőkészen vállalta a bemondást.
- Regös szülőknek a sok megfőzött finomságért és segítségükért.
- Több cserkésznek akik sűrögtek-forogtak az asztalok között.

- Nati Roglichnak, hogy ismét vállalta ennek az estének a főszervezését!
- és főképpen mindazoknak, akik jelen voltak, és ottlétükkel támogatták ezt a nekünk gyönyörű ifjúsági mozgalmat.

Várunk mindnyájatokat a következő fellépéseinkre! Marad idén még a Cserkészszál és a Karácsonyi vásár! Közöljük Olvasóinkkal, hogy a *Cena-show* és a vásáron felállított standjaink az egyetlen jövedelmünk az együttesünk továbbműködése érdekében.

Igen nagy összegre lesz szükségünk, mert máris jelezzük, hogy jövő év júliusában lesz a XI. Dél-Amerikai Magyar Néptáncfalókozó itt, Buenos Airesben, amit már nagy lelkesedéssel el is kezdünk szervezni! Több mint 100 néptáncos várható a dél-amerikai országokból színházi fellépésre és utána egy egyhetes továbbképző szimpóziumra.

Mindennek fedezete nagy költséggel jár. E célból minden adományt már előre hála-lásan köszönünk, még ha kevés is, mivel „sok pici sokra megy”! Ezen felül kérjük, hogy az idei 4 napos vásáron látogassatok el a teniszpálya végében a Regös standhoz. Idén is sok Magyarországról hozott eredeti áruval rendelkezünk.

Köszönjük támogatásokat, jelenléteket minden egyes rendezvényünkön. Mert a magyar kultúrát fenntartó 3. és 4. generációs fiataloknak fontos érezni, hogy van értelme a munkánknak!

**A Regösök nevében:
Bonapartian Edi**

Vendégségben Magyarországon - Külhoni Magyar Fiatalok Találkozója -

„A Hungarofest Non-profit Kft. szervezésében idén két kontinens 17 országából összesen 450 fiatal vett részt augusztus 19-26. között a

Vendégségben

Magyarországon - Külhoni Magyar Fiatalok Találkozója elnevezésű rendezvényen. Köztük volt négy horvátországi magyar táncgyűjtés is. A Hungarofest Nonprofit Kft. a magyar Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, valamint a Bethlen Gábor Alap támogatásával szervezte meg az augusztus 19-étől egy hétig tartó rendezvényt.

A program során a résztvevők anyanyelvi környezetben történelmi, művelődéstörténeti ismeretekkel gazdagodtak, de jó alkalom volt ez az intézményes és baráti kapcsolatok kialakítására is. Ezenkívül bemutatkozhattak a művészeti együttesek,

valamint közművelődési és szórakoztató program is szerepelt a találkozó eseményei, amelyek kiemeltebbjei a Liszt-émlékévhez kapcsolódtak.”

(ÚMKÚ)

Az uruguayi Tündérből együttes ifjabb tagozata a Hősök Terén a 4 vezetővel valamint lányom, Mattiauda Luncsi, aki végigjárhatta ezt a hetet, a La Plata folyón túli táncos barátainkkal, a Balassi Bálint ösztöndíjas éve alatt. Feltételezhetően vagy az uruguayi fiataloktól, vagy lányomtól csak kapok e rendezvényről szóló beszámolót a következő Hufi hasábjaira! (Zólyomi Kati)

Zólyomi Kati üzeni:

Kedves Magyarok!

Október közeledik hozzám, és mint sok éve, minden évben ilyenkor összeszorul a magyar lelkem. Elkerülhetetlen! Mint a vízözön, úgy ömlik felém a sok érzés, a hagyományos tiszteletadás előzetes hangulata nem hagy aludni.

Csak arra gondolok, hogy miképp tartsam ébren a kis maréknyi követőm figyelmét, nehogy elhalványuljon ez a mágneses pillanat, amikor minden évben visszahozhatom a Forradalom napjait olyannyira élénken, hogy lega-

lább egy-két órára testet ölt a képek, dallamok és szavak által. Míg ezt írom, szinte hallom mindazt, amit kifejezni szeretnék!

Nem szabad hagynom hogy erejét veszítse az üzenetét! Az idén, október 16 lesz a nap! Este fél nyolcra legyél ott velem, velünk! Gyere be, tiszta lélekkel a Hungáriánk díszterembe! Ha ismét elérem azt, hogy megszoríthatod egy szabadságharcos kezét, és - még mielőtt eltűnne e képzeletbeli hatás - haza is kísérteted vele magad, feladatod teljesítve leszel!

2011. REGÖS *Cena-show* Szent István napján Óriási magyar siker!

Az, hogy egy rendezvény „hagyományosodott” még nem jelenti azt, hogy mindig jó, hogy véglegesen beidegződött. Ugyancsak nem elég csak megtartani: minden egyes alkalomkor felül kell múlja az előzőt, annál frissebb, tartalmasabb, ötletesebb kell legyen ahhoz, hogy bebizonyíthassa folytatódó értelmét.

A Hungária színpadán már nagyon sok ilyen jellegű néptáncos rendeződött, viszont nem hasonlítottak egymáshoz. Habár a cél áll, vagyis a Regös táncscoport kasszája táplálását ill. a megosztott élmények tárolását támasztja alá, az alkalom háttere mindig új szakkihívásokkal lepi meg nemcsak a nézőteret, hanem a rendezőket is! Az idén annyi örömet és izgalmat okozott, hogy most bonyolult számomra könnyen követhető gondolatokkal elmesélni az est eseményeit.

*

Az elmúlt két év alatt az együttes élete új irányba indult el, szinte észrevétlenül. Bár megdöbbenve, de boldogan átigazodva hagytuk, hogy fejlődjenek a dolgok, az „elvileg” megszabott (megérdemelt?) sorsunk kacskaringós ösvényén. Anélkül, hogy egy előzetes döntés hozta volna össze, egy kis hegedű került **Bonapartian Edi** együttes vezető kezébe: a közkedvelt nagyapja (Graul Róbert) régi hegedűje, valamelyik családi szekrény egyik sarkából. Kinyílt a régi tokja - s megkezdődött a nagy átalakulás! A semmiből - csupán tehetségből! - nőttön-nőtt a hozzáállás, s a *gyakorlat teszi a mestert* jelige jegyében ma a **Mákos népi zenekar** egészíti ki a majdnem 55 éve létező **Regös néptáncgyűjtés** lankadatlan munkáját!

A 2011. *Cena-show* gáláján már két regös-táncszám kísérő zenéjét szolgáltatva: a virtuóz **Kalotaszegi legényest** és a vidámüyes **Dunántúli üveges táncot**, amelyet **zenekari szóló** előzött meg, **Zombory Michuka** fiatal kiserő énekével. Ez más-hol a világon nem jelentene semmi különöset, de itt minálunk egyszerűen csúcs!

De nem csupán ez adta meg az est házigazdái hangulatának a lökést, hanem az is, hogy szintiszta új viseletben adhattuk elő legújabb számunkat, a „**Szászesávási magyar táncokat**” (Küküllőmente, Székelyföld peremvidéke). Az elmaradhatatlan **Murphy** barátunk beleszólásával, a produkció kellős közepén, amikor a hangulatunk szinte eksztázissá vált, meg-némult a zenegép! Egy pillanatig úgy nézett ki, hogy rendbe lehet hozni, de nem!

...cikkcakkban menekül a Nandu...

KALÁKÁK

ÚJRA BUENOS AIRESBEN

Két koncert, egy egész napos program és egy ünnepi tiszteletadás.

Minden koncertjünkön más-más repertoárt élvezhetünk!

Bővebben:

azaha@arnet.com.ar 4794-4986
Részletek a mellékelt röplapon

Ide-oda akadozott az adás, rögtönzöttünk is a színpadon egy ideig, míg aztán abba kellett hagynunk.

Gondolom, a néző érezte az enyhe tétozást, egyes újonc táncos arcán észre is vehette az oltári ijedséget, de lényegében csak mi tudtuk, mennyire kaotikus volt a pillanat. Mindentől függetlenül hatalmas tapssal fogadták az emberek a nyitányt! Ezután már gördülékenyen, szépen folyt az előadás. Vendégszerepltek az **örmény iskola diákegyüttese** és az **írek Celtic táncscoportja**. A kulisszák mögött is növekedett a hangulat! Remek összhang alakult ki, s nem egyszer kisegítettük egymást, hol egy szalag bekötéssel, egy be-kigombolással a gyorsabb átöltözés érdekében. Még beszélgetésre is akadt alkalom a fellépések közt. A bemondó szerepét az idén is **Grabner Pisti** töltötte be: sajátos megjelenésével és eredeti humorával fűszert szórt a hallgatóság kontósába.

Az előadás előtt minden asztalnál gertyagyűjtás történt, a magyarok Szent király halála évfordulóján, miközben minden idegen jelenlévő tudomásul vehette, hogy ugyanebben a pillanatban, az egész világon, az összetartás-szolidaritás tüzét gyújtják meg a magyarok!

A vacsorát s italt szülők, házastársak és kedves barátok szolgálták fel. A műsor zárója a háziaké, vagyis a Regösöké volt, **Magyarpalatkai táncokkal** (Észak-Mezőség, Erdély) és vidám énekkel-csújogatással töltöttük be a pörkölt illatú terem egészét!

Fel szeretném hívni az olvasó figyelmét arra, hogy az együttes a szabadtánc jellegű számait is sok munka eredményeként mutatja be. Vagyis annyira elsajátítjuk a táncrendeket, hogy komoly színpadi számokat koreográfia nélkül is képesek vagyunk eljáráni. Ez az igazi haladás jelképe!

Ilyen önfelelt hangulatban zártuk az előadást. Fáradtan, de megelégedve álltunk neki később a terem kitakarításának, dolgaink s viseleteink elpakolásának. Mint minden esetben, hajnalra indultunk csak haza. Képzeld el az olvasó, hogy ilyen rendezvény napján már kora reggeltől dolgozunk a helyszínen. Az előző hetek alatt pedig varrunk, gyakorolunk, tanulunk, szervezünk, főzünk. A közönség mégis egy „üde” társaságot tekinthet meg a színpadon. Valójában ez nem „üdeség” - hanem boldogság! Mert imádjuk ezt, amit csinálunk!

(ZK)

Csenkészből 2011

november 12.-én, 20.30 órakor
a Hungária felújított Nagytermében

Belépőjegyek	okt.23-ig	nov.6-ig
Helyfoglalás nélkül	\$ 75.-	\$ 100.-
Vacsorajegy	\$ 160.-	\$ 220.-
Ifjúságjegy	\$ 45.-	\$ 65.-

Furlong-Fox (Sebess Zsuzsi)
C.Pellegrini 1023 Piso 12, CABA
Tel.: 4108-3220 / 4108-3221
Hungária Egyesület (Omar)

Pje. Juncal 4250 Olivos - Tel.:4799-8437

4790-0522 (Balthazar Márty)
balbuenosaires@yahoo.com.ar

SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLET

Egyszer így, máskor úgy...

– Visszük-bemutatjuk kultúránkat a világnak! –

Próbálom elképzelni a leghatásosabb, legérdekesebb alkalmakat, amelyek által továbbhíresztelhetjük magyarságunkat! Véleményem szerint nem akárhon, hanem komoly, tisztos közvetítő által kell ez történni. Válogassunk! Mi pedig csak akkor mutatkozunk be, ha amit mutatunk nívós, kerek és legfőbbképp nem rögtönzött. E gondolatmenetemet folytatva szeretném alább elhelyezni a nemrég megtörtént **TV forgatás krónikáját**, amely a Hungária otthonunk éttermében zajlott le, egy péntek délután.

A kábel tv-nek van egy közismert, *Utilísima* nevű sorozata. Meghívást kapott a magyar kolónia: mutakozzon be e programban. Megállapodtunk: a *Cena-show* után 6 nappal, augusztus 26-án, du. 6 órakor, a Hungáriában.

Az elképzelés lényegében kedves volt. A székházunk keretében, nyugodtan, megmutatjuk közösségünk egyes jellegzetességeit a programot követő asszonyok nézőtáborának. A legteljesebb pontossággal érkezünk meg a klubba, du. 5 órára, hogy kellékeinket illőképpen előkészíthessük, viseletbe, díszmagyarba, magyar blúzba beöltözhessünk, átvehessük elképzelt mondanivalónkat, felállítsuk a hangberendezést. Ott voltak intézményeink egyes vezetői, a Regös, Mákos, Oleander csoportok tagjai, és az étterem asztalai megteltek a szebbnél szebb tárgyak sokaságával. Porcelánokkal, finom boros palackokkal, gyönyörű népviselet darabokkal, hímzésekkel. A hangszerek felhangolása és a hangpróba után egymásra nézve még egyszer szemügyre vettünk mindent. Rendben! Már mindjárt itt lesz a tv-s csapat!

Amde - nem! Telt az idő, fokozódott az ilyenkor növekedő elégedetlenség. Ugyanis három egész órát késett a „nagy produkciós csoport”! Este kilencre rohantak be, és szó szerint összecsapatták velünk az adást!

Elhangzott valamelyes kimagyarázkodás... Részemről iszonyatosan kényelmetlen volt. Már mire megérkeztek a tv-sek, minden viseletdarabot rég összeszedtem. Készültem elmenni. A legtöbben is ezt javasolták. Hiszen ez lealázó tapintatlanság! Majd amikor bejött a „rendező”, azonnal ráismertem: egy közismert hajnali pletykaműsorban producer. Ennyi. Vagyis nem egy „Canela” műsorvezető, akít a kultúra, az emigráció hozzájárulása érdekelhetne.

Elgondolkodtam... megéri? Jómagam elhadartam azt, amit szépen szerettem volna elmondani, sietve mutogattam a viseleteket, amelyek ily módon semmiféleképpen sem érvényesültek a kamera előtt. Rosszkedvem volt már. Csak a kollégáim, barátaim, honfitársaim miatt maradtam ott. A két néptáncból egy lett, tehát három lány kimaradt, bár beöltözve három órát vártak. Őszintén nem tudom, milyenre vagdossák majd össze a felvett anyagot. Még az is előfordulhat hogy egészen szép lesz?

Szabó Éva, az AMISZ elnöke azt súgta a fülemben: Kati, te öregedsz, azért nem tűrd ezt a helyzetet. Jaj, öregedni, mindnyáján öregszünk, viszont a rosszkedvemet az ilyen helyzetek váltják ki, mindenkortól. Ez mégeggy ilyen jellemző helyzet volt. A „mindegy, hogy hogyan, csak

legyen”. Mert nem először fordul elő, mert ez ellen harcolnék utolsó napomig, mert erre nem volt szükségünk. Bár tévednék. Bár ezáltal örömet tudnánk nyújtani az *Utilísima* műveltebb kis közönségének.

Még nem értesített senki, hogy mikor közvetítik a műsort. Ha valaki tudja, szóljon!

A fentiekkel ellentétben másnap, augusztus 27-én már egy igényes, kedves közönség előtt mutakozhattunk be mint büszke magyarok: a **Dom Polsky ünnepségén!**

Lengyelek és magyarok mindig szeretik egymást! Mintha a történelmi közös királyság hatalma, vagy 56 ihlete a mai napig is kivetődne ránk. A kapcsolat az emigrációban csakis közös megmozdulásokon érvényesülhetett, s ez alkalmakat ök is, mi is sok évtizede próbáljuk megteremteni egymásnak.

A tavalyi *Cena-show* vendégeink pontosan a *Nasz Ballet* lengyel néptáncosai voltak. Az idén viszont ök hívtak meg minket, a magyar Regösöket egy szép lengyelkeretű ünnepségre. A végével kezdem, nehogy azt higgye az olvasó, hogy nehezen lehet engem kielégíteni! Sőt! Remek volt! Szervezett, tiszteletteljes. Habár már fáradtan indultunk neki az egész napos szombati foglalkozásaink után, nem volt megbánni való!

Heten indultunk a cserkészházból, de tíznek való népviselettel pakoltunk meg dugig a két bérautót, amit értünk küldtek, ui. a 4 **Lovrics** testvér már ügyködött a lengyel otthon termeiben, s ott boldogan fogadtak minket. Vittük magunkkal új magyar barátunkat, **Huszár Pistit Pityut** is (*). Vele jött a hazai, igazi házi szilvápálinka-palack is! A **Bonapartian** és **Lovrics** családokra gondolok. Mindkét otthonban a vegyes magyar-örmény és magyar-lengyel szülőpár kettős érzésre, kettős anyanyelv ismeretre, dupla teljesítésre készítette fel gyermekeiket. Persze a nagy előny abban rejlett, hogy mind a négyen azonos értékeket védenek, vagyis cserkészek és néptáncosok voltak ök is. Nem adódhatott félreértés, vagy ami a legszörnyűbb: a nem-megértés, amivel sok-sok vegyes házaspár meg kell küzdjön, vagy el kell tűrje. Sok esetben szeretett elvekről való lemondással jár.

A Dom Polsky a lengyelek Hungáriája. Hatalmas, régi, belvárosi stílusépület, amely nemrég esett át a lengyel állam által szponzorált tatarozáson, kibővítésen is. Parkoláskor, már a járdán várt minket **Vojno Lalka, Csicsó, Reni, Konszti** és **Alex** néptáncosaink-cserkészvezetőink anyja. Már ez a gesztus hihetetlenül jól esett nekünk. Felhurcoltuk a sok ruhát, lábbelit a nekünk szánt terembe. Az asztalon hideg sör-üdítő, harapnivaló várt.

A cserkészlet él!

Lapzártakor örömteljes hír érkezett USA-ból: új cserkészcsapat keletkezik! A SARASOTAI MAGYAR HÍRMONDÓ jóvoltából megtudtuk a részleteket is, mégpedig **Kisvarsányi-Bognár Éva**, a *Hírmondó* főszerkesztője, a *Sarasotai Kossuth Klub* ügyvezető igazgatója tollából:

Magyar cserkészcsapat alakul Florida nyugati partján

Szeptember 24-én du. 3 órakor a Magyar Házban (165 N. Jackson Road, Venice, FL 34292) lesz az új cserkészcsapat alakuló közgyűlése. **Apáthy László** cserkészvezető, a floridai telefonközpont nyugalmazott munkatársa és a Kossuth Klub tagja meghívására a Külföldi Magyar Cserkész Szövetség (KMCSSZ) egyik vezetője, **Marshall Tamás** New Yorkból is részt vesz a megbeszélésen.

A rendkívüli hír azért figyelemreméltó, mert a magyar emigrációban az utóbbi évtizedek alatt bekövetkezett alapvető demográfiai változásra mutat rá. Évtizedek óta Florida mágnesként vonzza a magyar bevándorlókat, akik eddig két nagy hullámban érkeztek. A második világháború után a hódító szovjet hadsereg elől menekülő, „45-ös” emigráció az 1960-70-es években kezdte meg nyugdíjas éveit a napfényes államban. Az 1956-os forradalom utáni „56-os” emigráció az 1980-90-es években választotta célpontul Floridát. Tehát mindkét generáció túlnyomó többségben a nyugdíjas korosztályt képviselte. Társadalmi szervezeteket, egyesületeket, egyházakat alapítottak, de sem iskolákra, sem cserkészetre nem volt igény.

Az utóbbi másfél évtizedben a **demográfia gyökerestül megváltozott**. Ahogy a politikai menekülteket a gazdasági problémáktól menekülő fiatalabb korosztály váltja fel Magyarországról és a Kárpát-medence magyarok lakta területeiről, megváltozott az igény. Magyar gyerekek születnek és nőnek fel Floridában, iskolákra és cserkészetre van szükség.

Pontos statisztikai adataink sajnos nincsenek. A legutóbbi népszámlálási

kérdőíveken meglehetősen homályos volt a származás megjelölésére utaló kérdés, így az eredmény nem megbízható. Nem hivatalos becslések szerint azonban Florida nyugati partján Tampa és Naples között minimum **50 ezer a magyar származásúak száma**, s ezek jó része fiatal. Ennek a generációnak más az érdeklődési köre, mint az elődöké volt, számukra Amerika az „ígéret földje”, tehát a megélhetés biztosítása, a munkaalkalom, a gyermekeik felnevelése a legfontosabb. A magyar Globális Barátság Alapítvány a legújabb szervezet, ami ezt a generációt tömöríti magába. Sarasotában ez a szervezet rendezi már 5. éve a Magyar Fesztivált, ami az amerikai közönség körében is népszerű és eredményesen terjeszti a magyar kultúra híreit.

A Kossuth Klub örömmel üdvözli a floridai cserkészlet nagyszerű kezdeményezését, hiszen évek óta rendszeresen támogatja a cserkészmozgalmat. Adományt küldtünk néhai tagtársunk, **Pattantyús Magda** kanadai cserkészeinek, és minden évben támogatjuk a Dunaszerdahely központú Szlovákiai Magyar Cserkészletet. A Kossuth Klub a magyar cserkészlet 100. évfordulójára rendezett Jubileumi Nagytábor védnöke volt. Reméljük, hogy az újonnan megalakuló floridai cserkészcsapat folytatni tudja karitatív munkáinkat is, és cseremozgalmat indít, pl. a Felvidéki cserkészekkel.

A szervezők szeretettel hívják a 7 és 20 év közötti fiatalokat, szüleiket és mindazokat, akik érdeklődnek a cserkészlet iránt. A Venice-i Petőfi Klub az egybegyűlteknek uzsonnát szolgál fel.

(Köszönet Tóth Gergely, Kalifornia)

A fellépés a „közvetlenek” közé sorolható, vagyis olyan, hogy a terem közepén, az asztalok és maga a nézők mellett megy a táncszalag. Ez azért tetszik nekünk, mert tisztán érzékelhető a közönség elfogadása, ill. megy s jön az átadott üzenet!

A terem nem nagy, viszont nagyon szép! Középkorú meg idős házaspárok, és sok kedves lengyel fiatal vett minket körül őszintén érdeklődve, s tapsviharral köszönték meg műsorszámainkat. Már ismét az öltözőben hirtelen elfogott mindnyájunkat egy rövid időre a kimerültség. Volt is arról szó, hogy azonnal induljunk haza. Miután rendbe raktuk az agyonizsadt viseleteinket, kiültünk a lengyel étterem melletti kerthelyiségbe. Leírhatatlanul hideg éjjel után volt! Többen lengyelek mellénk szegődtek. Finom, igazán finom vörösbort bontott fel valaki. Olyan helyen üldögéltünk, ahol állandóan átvonultak a háziak. Egyikre nagyon felfigyeltem.

Regösök a lengyelek otthonában

Középtermű, ősz, úri, idős lengyel volt. Valahányszor ment-jött, jókedvűen szólt hozzánk. Volt, amikor leállt beszélgetni, mesélni. Elhatároztam, hogy ismerem a hasonmását: azt az urat, aki a korához illő bölcsességgel, mégis természetesen kommunikál a fiatalokkal. Ez volt tehát a mi „**Jenci bácsink**” lengyel változata. Ugye tudjuk, minden kolónia hasonlít egymásra, még a benne dolgozó embertípusok is!

A borozás után visszamentünk az előadás termébe, borozás-falatozás-muzsikátánc, és olyannyira kellemes, páratlan hangulat alakult, hogy valamikor hajnal 4 óra után indultunk csak haza. Ekkor már csak négyen jöttünk vissza egy bérautóval, de az összes viselettel. Nem tudja elképzelni az olvasó, milyen sok helyet foglal el 10 pár keményszárú táncsizmák! Meg a kalapok, a sok alsószoknya, egyáltalán, alig volt szabad centiméternyi hely az autóban. Mindezt felvittük a ruhatárunkba, rendbe raktuk, osztályoztuk oly módon, hogy szellőzhessen a következő fellépésig. A végkimerülés környékén minket, amikor végre hazasiertünk.

Látszólag ez a megszokott rutinunknak tűnhet - részben az. Azonban mindig, minden egyes fellépés után van leszűrnivaló, megfontolandó. A legméltóbb az egészen nemcsak a hagyományápolás s annak nyilvánosság elé vitele, hanem az, hogy tapasztalatunkat megosztjuk barátságban, szenvedéllyel, és sokat kapunk vissza!

(ZK)

(*A következőkben interjú készítettünk vele.

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata
Magyar nyelv: a képek világa

Miért olyan vonzó számomra a magyar nyelv? Mi teszi annyira érdekessé? Egyrészt a tökéletes nyelvtani felépítése, de másrészt az, hogy képi nyelv. Olyan, mint egy vetítés. Kiejtünk egy szót, és szinte látjuk magunk előtt a képet. Többet tudunk kifejezni, mint ami a szótárban van. A valóság nyelve, kristálytisza nyelv. Minden ragnak jelentése van és olyan, mintha a világ teljességében gondolkoznánk. A nyelvünk nagy bölcselést tartalmaz, és minden fogalom visszavezethető a legvalóbb kézzelfogható valósághoz.

De lássunk példákat. Mi egy **sejt**? Ember, állat, növény szervezetének legkisebb alaki, élettani, fejlődési egysége. Tehát valami nagyon kicsi. S ha azt mondom, hogy **sejtem**, akkor beugrik a kép: kicsi. Kicsit tudok róla. Inkább valamilyen érzésünk van az ügyről, mint tudásunk. A sejtelem homályos megérzés. Azt szoktuk mondani, *halvány sejtelve sincs róla*, hol van a kulcs. Vagy azt, hogy *halvány fogalmam sincs*. Ezen is érdemes elgondolkozni: **fogalom**. Ebben a szóban az a rag szerepel, hogy FOG. Mit jelent ez a szó? Egyrészt a számban lévő testrésze neve, de azt is jelenti, hogy azzal az ember valamit fog, tart. Ehhez rakosgatunk új ragokat, és így keletkeznek tucatszámra az újabb szavak, mint például fogság, fogamzás, fogda, fogoly, fogad, kifogás, foglalkozni... Még az elvont „fogalom” szavunk is hű a valósághoz, hiszen a fogalom fog valamit, fog egy jelentést. Milyen érdekes pl. az a kifejezés, hogy **fogd be a szádat**. Aztán pl. ilyen is lehetséges: **megfogta a festék**, befestődött, foltos lett. Nem remek? Ez többszörösen is képszerű, igazi látvány, ahogyan a festék fogja az anyagot, nem akarja elengedni. Persze jelképes, hiszen nem a kezével fogta meg... De van ennél még érdekesebb is: **fogta magát** és elkezdte építeni a házat. Ezek a szavak, kifejezések mind azonos szóhoz kapcsolódnak, de mást és mást jelentenek. Értjük, tudjuk mit jelent az alapszó, és minden új fogalom visszakanyarodik ehhez. Igazi nagy gazdagságról van itt szó!

Említettük múlt hónapban milyen nagy szerepe van a kettesszámrendszernek a magyarban. Maga a **szám** szó is milyen fontos. A magyar azt mondhatja, hogy **számomra**. Ami azt jelenti, hogy nekem vagy részemre. A szám én vagyok tehát, és hogyha leszámolnak, elszámolnak velem, akkor tudhatom, hogy nem számíthatok másra, nem vagyok számottevő. Ha pedig száműznek, akkor már nem vagyok ott, elűzték a számot. Mit jelent a számadó szavunk? Nem jelent mást, mint azt, amit mond, hogy számot ad. Átadja a számot. A számadó juhász a botra rótt számot, amit felébe elvágtak, és amikor elszámolt ősszel a juhnyájjal, akkor így adott számot. Tehát ebből lett a számadó.

Október hónapban vagyunk. Nem lehet kihagyni a **forradalom** szavunkat. **Forr** az alapja: hő hatására légneművé kezd válni, és bugyborékolva mozgásban van. Nyelvünkben mind rajta lehet kapni a valóságot a fogalmakban. Az elnyomott osztályok forrnak, mozgást, felkelést szerveznek, egy gyökeres átalakulást, egy új rend létrehozását keresik. Amikor a víz forr, a bugyborékok mozognak, a meleg árad, az emberben felébreszti a szabadságharcok képét, a lázadó nép küzdelmét egy változásért. De a törött csont is forr, összeforr, összenövöben van, egyesül. A forradalomban is egyesül a nép egy célért! Forrás: a földből természetes úton előtörő víz és ennek helye. Ezek után érthető, hogy azt is jelenti, hogy ok, tény, amelyből valami ered, származik. S így a forradalom szónak még több ereje van. S ha szétszedem ezt a szót: **FORR A DALOM! SZABADSÁG! FORR A VILÁG BÚS TENGERE, Ó MAGYAR!**

„MAGYAR” ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítók:
Espinosa Dr. Benkő Teri cst. és Espinosa Zavarce José Vicente st.

Hol vannak az ügyes nagymamák?

Közeleg az ősz, de még nincs itt, vannak még szép napok! Én az ősz nagyon kedvelem, kedvenc évszacom. Imádom a színeit, a kicsit hűvösebb de még napos időjárást. Kitűnő a kirándulásokra!

Most pont a télre gondolok, hogy akkor mennyire hiányolom a zöldségeket, gyümölcsöket... Szinte amióta itt élek ki akarom próbálni a befőtt készítést. Jó lenne zamatos nyári gyümölcsöket félretenni. És természetesen zöldségeket is. Persze többen mondják majd, hogy ott a frígó. Igenám, de abba nem fér el az egész télre való zöldség-gyümölcs.

Lekvárt már csináltam előző években, kisebb-nagyobb sikerrel. Első alkalomkor csak főztem és főztem, de a lekvár akkor csak nem akart besűrűsödni. Végül feladtam és felhívtam anyámat Argentínában (milyen jó az internet), és megkérdeztem mitévő legyek. Kiderült, hogy már rég kész a lekvárom, csak amíg a tűzőn van nem szilárdul... aztán hígítani kellett... De finom lett!!

Szeretném, hogy a befőttes kalandom mégse legyen annyira kalandos. Így kissé kutattam. Kiderült, hogy az ismerőseim között nulla a tudás ezen a téren, maximálisan annyi, hogy a nagy régen készített, de már elfelejtette, hogy miként.

Maradtak a könyvek ill. a szakács blogok. Az üvegek már megvannak, a hely a spájzban úgyszintén. Idén kipróbálom és majd beszámolok, sőt ha lesz tuti receptem, megosztom veletek is.

Elgondolkodtam miért is tűnt el ez a tudás (valószínűleg csak a nagyvárosokban, vidéken biztosra veszem, hogy még van, aki tesz el télre). Ott az ábécé mindig kéznél, az egyre több szupermarket. Sőt, amióta itt vagyok, szemmel látható, mennyire gazdagabb a választék friss gyümölcs és zöldség között még télen is. Igaz, kicsit drágább, mint szezonban, de legalább kapható. Még lehet befőttet is venni. Mindez igaz, de azért szerintem van egy különös varázsa a házi befőttnek, no és az ízének is persze. Hozzáadva azt, hogy a háziban biztos nincs semmilyen E (adalék, színező, tartósítós, stb.).

De nem csak befőttet, gyúródeszkát és sodrófát sem volt könnyű jó minőségűt és nagy, használható méretűt beszerezni. Közben szaporodnak a butik konyhaüzletek, ahol méregdrágán meg lehet venni azt a bizonyos sodrófát, mert a konyha ma részben divat és kicsit terápia és stresszoldó is.

Tehát egyrészt otthagyjuk a régi tudást, a nagy receptjét, mert időt igényel, és úgyis ott van a szupermarket a gyorsfagyasztott cuccaival, avagy mirelit (*mélyhűtött. Szerk.*), ahogy itt hívják. Másrészt pedig feliratkozunk menő szakácskurzusokra, mert a főzés oldja a stresszt, egészséges és természetes. Ilyenek vagyunk mi, emberek, néha keressük azt, amit az imént haszontalannak ítélve kidobtunk.

Anyukám révén hozzám személy szerint mindig közel állt a konyha, de most találtam rá igazán az élvezetére is, amióta családom van. És valóban élvezetes, nyugtató, egészséges és örömet szerez az étel készítése és fogyasztása a családban, barátokkal. Aki még nem főzött soha, szimpla kedvtelésből próbálja ki, mert megéri.

Teri

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL
(összeállítja Kádárné Bonta Anikó)
Club Hungaria - Pje. Juncal 4250, 1.em., Olivos - 4799-8437

A HKK könyvtár nyitva a hó 2. és 4. pénteken 19 és 21 óra között

1934	1956 ENSZ Különbizottság jelentése az 56-os forradalomról
3683	Buck, Pearl S.: Az én édesanyám
4205	Titkos jelentések 1956. okt. 23 - nov. 4
4475	Az igazság a Nagy Imre ügyben
4487	Miller, Sue: A jó anya
4569/70	Katona Tamás (szerk.): Az aradi vértanúk I.-II.
4626-9	Lesueur, Daniel: Kálvária ciklus I.-II.-III.-IV.
4735	Vaszary Gábor: Az ördög nem alszik
5313	Szalay Róbert (szerk.): A forradalom igaz története. Ami a történelemkönyvekből kimaradt

En castellano

S-111	Mercier, Barton, Sztáray, Schreiber, Palóczy-Horváth: La revolución popular húngara (1956). Hechos y documentos
S-219	Petőfi, Sándor: Poemas
S-235	Ferrero Blanco, María Dolores: La revolución húngara de 1956. El despertar dramático de Europa del Este (Prólogo de Pál Varga Koritár)
S-265	Hungria: Informe de la Comisión Especial de las Naciones Unidas (Levantamiento de octubre de 1956)

Videokazetták és DVD

VK-1	1956. október 23: Lángoló Magyarország (dok.film)
VK-121	Nagy Imre Per (dokumentumfilm)
DVD-15	Szabadság, szerelem: 1956 (Fenyő Iván, Csányi Sándor, Dobó Kata)
DVD-30	Régimódi történet (Szabó Magda regénye után)

Ami az íróasztalon maradt: Velünk vagy ellenünk? (Kiss Dénes)

Dönts el magyar, mondd ki a szót!
Itt visszalépni nem lehet!
Az ifjúság acél-szíve
a forróságtól megreped!
Dönts el magyar, dönts el diák,
és fonjuk láncná a kezünk!
Dönts el, ki éltsz itt e honban
velünk jössz-e? Vagy ellenünk?

Ébredj magyar! Ma aludni gyalázat!
Vakondok szerep!
Jöjj el közénk égő szívvel
s emeld fel büszkén a fejed!
Birka-fejjel gyávák járnak!
Napra-néző a mi szemünk!
Ne várj tovább! Ma határozz!
Velünk jössz-e? Vagy ellenünk?

Felgyújtottuk a szíveinket,
szemünkben villámfény lobog,
hozzátok szólunk fásult falvak,
ébredő magyar városok!
Mi lettünk ma a vérkeringés,
új indulókat ver szívünk.
Tudni akarjuk, még ma! Tudni:
Ki van velünk és ellenünk?

Utóda a mártíroknak -
mi döntsük el a holnapunk!
Bitófák nőnek virágok közt,
ha nem merünk, ha hallgatunk! -
Kiegyetnek a lelkeinket,
férgek marják az életünk!
Holnap késő már! Ma kiáltson:
Ki van velünk és ellenünk!

Benedek Zsuzsi előadása a Magyar Irodalmi és Kultúrtársaságban

Fotó Jakab

A magyar nyelv szakértője augusztus 27-én újból kiváló előadást nyújtott az öt követő hallgatóságnak. A nála megszokott lendülettel és szimpátiával elérte azt, hogy a jelenlévők nemcsak figyelemmel és élvezettel követték fejtegetéseit, de aktívan is közreműködtek olykor igen leleményes bevetésekkel, például. Az előadást követő szokásos teán tovább folyt az élénk eszmecsere. Gratulálunk!

(HKZS)

Terek Zsófia és Redl Erzsébet, az Irodalmi és Kultúrtársaság előadási programjainak koordinátorai átadják a jól megérdemelt dísz-diplomát

Fotó Jakab

HUNGÁRIA MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN ez1955@gmail.com

Titkárság: Rugonyi Attila
Szerdától szombatig 19 - 21 óra. Hosszú hétvégeken zárva.
hungariabuenosaires@gmail.com

Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig
Hétfőn ebéd és vacsora. Asztalfoglalás Sr. Omar